

Umro mali Stojan

Dr. Andrija Štampar



vi smo ga u selu jako voljeli. On je bio malen, a pametan. Svakome je rado išao, nikoga se

nije bojao, kako se to kod djece često viđa. Roditelji se njime često ponosiše, naročito njegova majka, koja je uvijek s velikim ponosom spominjala svoga maloga Stojana.

Jednog dana uleti meni strina Stojanova, pa će:

- Gospodine, zaboga, dođite, umre nam mali Stojan.

Ja ostavim sav posao i gotovo trčeći za tili čas stignem u kuću.

Stojanova majka previja se od plača nad nježnim tijelom svoga djeteta i nariče. Mali leži na krevetu bez svijesti, ne odavajući baš nikakvih znakova života.

Pogledam dijete i pri tom osjetim zadah rakije. Bio sam na čistu. U susjedstvu pekla se rakija, pa pijani ljudi dali djetetu vruće rakije.

Mali Stojan nije došao k svijesti. Cijelo je selo tugovalo, krivci progonjeni, a i danas u selu piju rakiju kao prije. Rakija ubija.